

סצינות קורעות לב התחוללו על קברו של מייק בראנט

שחורים לבשו מקורביו של מייק בראנט שבאו מפאריס עם גופתו. בתמונה נראה אמרגנו של מייק בראנט, שמטון ויינסראוב, בחברת אשתו.

צבות, דחפו זו את זו, הלמו אשה בר-עותה והצטופפו סביב הקבר כאילו הן מבקשות להיקבר יחד עם הזמר הנערץ. "שקט ו" "שקט ו", צעקו הקברנים. אולם קריאותיהם טבעו בים הצרחות והיללות. איש לא שמע את תפילת האשכבה. בקושי הספיקו לחלק החוצה מתוך המהומה את אמו ואחיו של מייק. קרובי משפחה אחרים, ירדים ועמיתים, שחלקם הגיעו ל-הלוויה מצרפת, לא יכלו לגשת אל מקום הקבורה.

תלולית העפר כוסתה בורי פרחים ומאות נערות נאבקו כדי להגיע אליה, לראות את מקום מנוחתו האחרון של אלילן. "אני לא מאמינה שהוא מת ו", זעקה אחת מהן. "עד שלא אראה אני לא אאמין ו". היו שם מהזות קורע-לב. אפשר היה לדמות כי אבותיהן או בעליהן של המת-אבלות, הם שנשמנו באדמה. הן קפצו אל הקבר, נישקו את רגביו. כמה מהן השתטחו לידו. אחדות נשענו על מצבות סמוכות, התייפחו ומיררו בבכי חרישי. שעה ארוכה אחרי שהתפורר המון עדיין נצמדו כמה עשרות נערות אל הקבר, כשהן מסרבות להאמין שהקול שהסעירן ועורר בהן רטט לא יישמע עוד. "למה עשית את זה מייק?" זעקה נערה בגינס הדוקים, שעליה אדומות מבכי. "איך יכולת לעשות לנו את זה?"

כאשר מאות מעריצותיו סידבו להיפרד ממנו לעולמים

לפני שיגיעו נחשולי ההסתערות. בעודם מטילים את רגבי העפר כדי לכסות את הבור, סגרו עליהן המעריצות המתאבלות. המקום היה צר. מצד אחד ניצבה הגדר. משלושת הכיוונים האחרים חסמו שורות ארוכות של מצבות את הגישה אל הקבר. אולם לא היה מה שיעצור את המסתערות. הן שעטו על פני הקברים, טיפסו על המי-

שנותרו ליד הקבר, שנכרה ליד גדר בית-הקברות בשל העובדה שמייק בראנט התאבד. למרות החששות המוקדמים לא נקבר מייק בראנט מחוץ לגדר, כמנהג ישראל לגבי מתאבדים.

ליד הגדר שעות ארוכות אחרי טכס הקבורה עדיין הצטופפו עשרות מעריצות ליד הקבר, שפכו דמעות ורטטו בהתייפחות. בתמונה: אחת האחרונות